

— het BHIM verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De beperking van de merkenvrijheid kan uitsluitend worden gerechtvaardigd door het algemene belang, bijvoorbeeld ter vermindering van een eventuele misleiding van het betrokken relevante publiek. In het onderhavige geval kan dat echter worden uitgesloten, omdat zowel professionals als leken een onderscheid kunnen maken tussen het merk 5 HTP en de systematische aanduiding voor 5-hydroxy-tryptofaan.

Vaklieden zoals apothekers en dierenartsen weten dat zelfs kleine wijzigingen van uitdrukkingen van de nomenclatuur of van chemische formules kunnen leiden tot wezenlijke verschillen in de opbouw van een stof. Deze groep personen zou dus zonder meer de juiste chemische naam, die niet met het merk overeenstemt, voortgebruiken.

„Geïnformeerde personen”, dit wil zeggen leken en consumenten die interesse hebben voor de betrokken producten, weten eveneens dat namen van verschillende stoffen die zijn afgeleid uit de chemische nomenclatuur eventueel slechts kleine verschillen kunnen bevatten, maar dat een minimaal verschil in de naam in elk geval kan gepaard gaan met grote wijzigingen van de farmacologische, chemische en fysische eigenschappen van deze stof.

Het lekenpubliek dat geen interesse heeft voor de betrokken producten is toch al niet in staat om een verband te leggen tussen de merknaam 5 HTP en de stof 5-hydroxy-tryptofaan en kan dus ook niet daardoor worden misleid.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (België) op 20 mei 2011 — RVS Levensverzekeringen NV tegen Belgische Staat

(Zaak C-243/11)

(2011/C 252/25)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: RVS Levensverzekeringen NV

Verweerde: Belgische Staat

Prejudiciële vragen

1) Verzet artikel 50 van richtlijn 2002/83/EG⁽¹⁾ van het Europees parlement en de Raad van 5 november 2002 betreffende levensverzekering, dat in lid 1 bepaalt dat onverminderd een latere harmonisatie elke verzekeringsovereenkomst uitsluitend onderworpen is aan de indirecte belastingen en parafiscale heffingen op verzekeringspremies die bestaan in de lidstaat van de verbintenis, en dat in lid 3 voorziet dat

behoudens een latere harmonisatie, elke lidstaat op de verzekeringsondernemingen die op zijn grondgebied verbintenis aangaan, zijn nationale bepalingen toepast betreffende de maatregelen met het oog op de inning van de verschuldigde indirecte belastingen en parafiscale heffingen in de zin van lid 1 zich tegen een nationale regeling zoals voorzien in artikel 173 en 175/3 van het Wetboek van diverse rechten en taksen, waarbij voorzien wordt dat verzekeringsverrichtingen (waaronder levensverzekeringen) onderworpen worden aan een jaarlijkse taks, wanneer het risico in België is gelegen, met name indien de verzekeringnemer zijn gewone verblijfplaats in België heeft, of, indien de verzekeringnemer een rechtspersoon is, indien de vestiging van deze rechtspersoon waarop de overeenkomst betrekking heeft zich in België bevindt, zonder dat rekening wordt gehouden met de verblijfplaats van de verzekeringnemer op het moment van het aangaan van de overeenkomst?

2) Verzetten de communautaire beginselen betreffende de afschaffing tussen de lidstaten van de Gemeenschap van hinderpalen voor het vrije verkeer van personen en diensten, zoals deze voortvloeien uit de artikelen 49 en 56 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, zich tegen een nationale regeling zoals voorzien in artikel 173 en 175/3 van het Wetboek van diverse rechten en taksen, waarbij voorzien wordt dat verzekeringsverrichtingen (waaronder levensverzekeringen) onderworpen worden aan een jaarlijkse taks, wanneer het risico in België is gelegen, met name indien de verzekeringnemer zijn gewone verblijfplaats in België heeft, of, indien de verzekeringnemer een rechtspersoon is, indien de vestiging van deze rechtspersoon waarop de overeenkomst betrekking heeft zich in België bevindt, zonder dat rekening wordt gehouden met de verblijfplaats van de verzekeringnemer op het moment van het aangaan van de overeenkomst?

⁽¹⁾ PB L 345, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curte de Apel Cluj (Roemenië) op 23 mei 2011 — Strafzaak tegen Rareș Doralin Nilaş, Gicu Agenor Gânscă, Ana-Maria Oprean (fostă Șchiopu), Sergiu-Dan Dască, Ionuț Horea Baboș

(Zaak C-248/11)

(2011/C 252/26)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curte de Apel Cluj

Partijen in de strafzaak

Rareș Doralin Nilaş, Gicu Agenor Gânscă, Ana-Maria Oprean (fostă Șchiopu), Sergiu-Dan Dască, Ionuț Horea Baboș

Prejudiciële vragen

- 1) Kunnen artikel 4, [lid 1.] punt 14, en de artikelen 9 tot en met 14 van richtlijn 2004/39/EG ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat deze van toepassing zijn zowel op de primaire handelsmarkt die door de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare (Nationale Commissie voor Effecten) is toegelaten, als op de secundaire handelsmarkt die vanaf 2005 na een fusie in de eerste is opgegaan [omissis], maar die als op zichzelfstaand ten opzichte van de gereglementeerde markt beschouwd is gebleven, zonder dat er een wettelijke verduidelijking van de juridische aard ervan is geweest?
- 2) Moet artikel 4, [lid 1.] punt 14, van richtlijn 2004/39/EG aldus worden uitgelegd dat handelssystemen die niet voldoen aan de bepalingen van titel III van de MiFiD-richtlijn, niet onder het begrip gereglementeerde markt vallen?
- 3) Moet artikel 47 van richtlijn 2004/39/EG aldus worden uitgelegd dat een markt waarvan door de bevoegde nationale autoriteit geen mededeling is gedaan en die niet voorkomt op de lijst van gereglementeerde markten, niet onderworpen is aan de rechtsregels die op gereglementeerde markten van toepassing zijn, meer bepaald wat betreft de wettelijke bepalingen die gericht zijn tegen marktmisbruik in het kader van richtlijn 2003/6/EG?

⁽¹⁾ Richtlijn 2004/39/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende markten voor financiële instrumenten, tot wijziging van de richtlijnen 85/611/EEG en 93/6/EEG van de Raad en van richtlijn 2000/12/EG van het Europees Parlement en de Raad en houdende intrekking van richtlijn 93/22/EEG van de Raad (PB L 145, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 26 mei 2011 — DTZ Zadelhoff vof, andere partij: Staatssecretaris van Financiën

(Zaak C-259/11)

(2011/C 252/27)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: DTZ Zadelhoff vof

Andere partij: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 13, B, aanhef en letter d, aanhef en onder 5, van de Zesde richtlijn ⁽¹⁾ zo worden uitgelegd dat daaronder

ook vallen handelingen, zoals verricht door belanghebbende, welke in wezen de door de desbetreffende vennootschappen gehouden onroerende zaken en de (indirecte) overgang daarvan betreffen, op de enkele grond dat die handelingen erop waren gericht en tot het resultaat hebben geleid dat de aandelen in de vennootschappen zijn overgedragen?

- 2) Is de uitzondering op de vrijstelling die is vervat in artikel 13, B, letter d, onder 5, aanhef en tweede gedachtestreepje, van de Zesde richtlijn, ook van toepassing, indien de lidstaat geen gebruik heeft gemaakt van de in artikel 5, lid 3, aanhef en letter c, van de Zesde richtlijn geboden mogelijkheid om deelbewijzen en aandelen waarvan het bezit recht geeft op de eigendom of het genot van een onroerend goed als lichamelijke zaken aan te merken?
- 3) Indien de voorgaande vraag bevestigend moet worden beantwoord, moeten onder de hiervoor vermelde deelbewijzen en aandelen worden begrepen aandelen in vennootschappen die direct of indirect (door middel van (klein)dochtervennootschappen) onroerende zaken bezitten, ongeacht of zij deze als zodanig exploiteren dan wel deze aanwenden in het kader van een andersoortige onderneming?

⁽¹⁾ Zesde richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 6 juni 2011 door Densmore Ronald Dover tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 24 maart 2011 in zaak T-149/09, Densmore Ronald Dover/Europees Parlement

(Zaak C-278/11 P)

(2011/C 252/28)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirant: Densmore Ronald Dover (vertegenwoordigers: D. Vaughan QC, M. Lester, Barrister, R. Collard, Solicitor)

Andere partij in de procedure: Europees Parlement

Conclusies

Rekwirant verzoekt het Hof:

- te gelasten dat de omstreden gedeelten van het arrest van het Gerecht in zaak T-149/09 worden herzien;
- het omstreden besluit volledig nietig te verklaren;
- het Parlement te verwijzen in de kosten die rekwirant in deze hogere voorziening en in het beroep tot nietigverklaring bij het Gerecht zijn opgekomen.